

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ.

Τό Σάββατον, 3^{ον} /16^{ον} Νοεμβρίου 2013, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ έορτή τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν αὐτοῦ ἐν Λύδδῃ.

Ὁ Ἱερός αὐτός προσκυνηματικός Ναός τοῦ Ἀγίου Γεωργίου εἶναι ὁ πρῶτος ἀνεγερθεῖς πρός τιμήν αὐτοῦ μετά τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τό 313 μ.Χ. υπό τῆς μητρος αὐτοῦ Ἀγίας Ἑλένης, ἐλθούσης εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν τό 326 μ.Χ, ἐπί τοῦ τάφου, εἰς τόν ὁποῖον εἶχον μετακομισθῇ τά τίμια αὐτοῦ λείψανα υπό τοῦ ὑπηρέτου αὐτοῦ ἐκ Ρώμης, εἰς τήν ὁποίαν Ρώμην ἐμαρτύρησε ὁμολογῆσας τόν Χριστόν, μεταστάς οὕτως ἐκ τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ εἰς τόν στρατόν τῆς στρατείας τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἱερός αὐτός Ναός ἐνίκησε τήν δύναμιν τοῦ χρόνου καί τάς μεταλλάξεις τῶν ἐξουσιῶν εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν, τό ἥμισυ δέ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας καί τῆς δομῆς τοῦ κτιρίου μαρτυρεῖται, ἐλήφθη διά χρήσιν εἰς τζαμίον.

Εἰς τό ἐναπομεῖναν μεγαλοπρεπές τμήμα αὐτοῦ ὑπεράνω τοῦ ἐν εἶδει κρύπτῃς-παρεκκλησίου διατηρουμένου τάφου αὐτοῦ ἐτέλεσε τήν θείαν Λειτουργίαν ἡ Α.Θ.Μ ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, γενόμενος δεκτός υπό τῶν Προσκόπων τῆς πόλεως Λύδδης τήν πρωίαν, τοῦ καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὁσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου, τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Συμβουλίου Μάτζλις καί τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως τῆς Λύδδης κ. Ἀβίβ Βάσερμαν, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἀρχαγγέλσκ κ. Δανιήλ παρεπιδημοῦντος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου καί τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Κωνσταντινούπολιν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ ἡγουμένου τῆς Ρέμλης Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί Ἱεροδιακόνων, προσευχομένου τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Σπυρίδωνος Λαμπρίδη καί τοῦ Σέρβου Πρέσβεως καί πυκνοῦ λαοῦ ἐκ τῆς πόλεως τῆς Λύδδης καί τῶν ὁμόρων πόλεων τῆς Ἰόππης καί τῆς Ρέμλης, ἀλλά καί ἐκ τῶν πόλεων τῆς Γαλιλαίας καί ἐξ αὐτῶν τῶν κατεχομένων περιοχῶν τῆς Ἰουδαίας καί Σαμαρείας, ψαλλούσης τῆς χορωδίας υπό τόν Πρωτοψάλτην τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον ἐλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί, τῇ εὐλαβεῖ συμμετοχῇ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Πρός τό εὐσεβές τοῦτο χριστεπώνυμον πλήρωμα, κατερχόμενον καί προσκυνοῦν τόν τάφον τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν εὐλαβείᾳ, σεβασμῷ καί κατανύξει, ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος , ἔχοντα ἐλληνιστί οὕτως:

«Τοῦ Χριστοῦ τό γεώργιον, τόν γενναῖον ἐν μάρτυσι, τόν σοφόν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τόν κήρυκα, κλῆμα τό ἀείζων, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς,

τόν καρπόν ἐξανθήσαντα, καί πηγάσαντα εὐσεβείας τό γλεῦκος καί τούς πίστει ἐκτελοῦντας ἐτησίως τοιούτου τήν μνήμην εὐφραίνοντα», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία καί ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐορτάζει τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου μεγαλοπρεποῦς καί ἱστορικοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἀνεγερθέντος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἁγίου μεγάλου καί ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου.

Κατά δέ τήν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων κατετέθησαν ἐν τῷ ἐν τῷ ναῷ κενοταφίῳ τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, «ἀενάους κρουνοῦς θαυμάτων παρέχοντος τοῖς πιστῶς προσιοῦσι αὐτῷ, δοξάζειν γάρ οἶδε ὁ θεός τούς Αὐτόν δοξάζοντας» κατά τόν Συναξαριστήν αὐτοῦ.

Ὁ ἅγιος Γεώργιος ἀνεδείχθη μέγας μάρτυς καί κῆρυξ τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διότι «οὐκ ἐπσχύνθη τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ καταργήσαντος μέν τόν θάνατον, φωτίσαντος δέ ζωὴν καί ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου αὐτοῦ», (Β΄ Τιμ. 1,8-10).

Μέ ἄλλα λόγια ὁ Γεώργιος ὢν ἀνώτερος ἀξιωματικός τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ καί φωτισθεὶς ὑπὸ τῆς γνώσεως τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἀπέρριψε τήν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἢ καλλίτερον εἰπεῖν τήν θρησκείαν τῆς δαιμονολατρείας καί τῆς ἐθελοθρησκείας καί υἱοθέτησε τήν θρησκείαν τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας, τῆς ὁποίας καί ὑπερημύνθη μέχρις αἵματος, γενόμενος οὕτω μιμητῆς τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «ἀλλὰ μενοῦνγε καί ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τό ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' οὗ τὰ πάντα ἐζημιώθην καί ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστόν κερδήσω», (Φιλιπ. 3,8). Ἰδού ἀγαπητοί μου, διὰ τί ὁ ἅγιος Γεώργιος ἀνεδείχθη κῆρυξ τῆς ἀληθείας καί κλῆμα τό ἀείζων τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Λέγομεν «τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ», διότι ἡ σεσαρκωμένη ἀλήθεια, δηλαδή ὁ Χριστός ἐνεργεῖ διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐντός τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν ἱστορίας. Ἡ δέ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος διακρίνεται εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ κτιστοῦ καί πεπερασμένου κόσμου τούτου καί εἰς τήν ἱεράν ἱστορίαν. Ἡ δέ ἱερά ἱστορία δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τήν ἱστορίαν τῶν ἁγίων, τῶν μαρτύρων, τῶν μοναχῶν καί τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Ἡ ἀποστολική παράδοσις καί δογματική διδασκαλία τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τῆς μητρὸς πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, εἶναι ἡ πανοπλία, τήν ὁποίαν καλούμεθα νά ἐνδυθῶμεν, διὰ νά προστατεύσωμεν τούς ἑαυτούς μας ἀπὸ τήν σύγχρονον τῆς ἐποχῆς μας μάστιγα τῆς συγχύσεως καί τῆς πλάνης, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγων: «Ἀδελφοί μου, ... ἐνδύσασθε τήν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τήν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι», (Ἐφεσ. 6, 10-13).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τήν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ ἐνεδύθησαν πάντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν

ἅγιοι καὶ πάντες ὅσοι ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Ἐξ ἄλλου, ὡς λέγει ὁ σοφὸς Παῦλος: «καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χειρὸν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι». (Β΄ Τιμοθ. 3, 12-13).

Ἡ ἐόρτιος μνήμη τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὡς καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτοῦ δέν ἀποτελεῖ ἱστορικόν παρελθόν, ἀλλὰ παρόν καὶ μέλλον. Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι οἱ ἐκτοπισμοὶ ἐκ τῶν πατρογονικῶν ἐστιῶν, οἱ διωγμοὶ καὶ οἱ μαρτυρικοὶ θάνατοι ἀθῶν παιδιῶν καὶ συνανθρώπων ἡμῶν ἰδίᾳ ὁμοφρόνων καὶ ὁμοδόξων ἡμῶν ἀδελφῶν ἐγγύς καὶ μακράν τοῦ τόπου τῆς παρεπιδημίας ἡμῶν κατὰ Παῦλον εἶναι ἀναντίρρητος πραγματικότης, εἰς τὴν ὁποίαν ταύτην πραγματικότητα ἔχουν ἀπόλυτον ἐφαρμογὴν καὶ ἰσχύν οἱ λόγοι τοῦ Εὐαγγελίου: «ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ», (Ἰωάν, 16,2). Καὶ ἀναλυτικώτερον εἶπεῖν: ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ᾔτο ἀρκετόν αὐτό, ἔρχεται ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν καθέννας πού θά σᾶς φονεύῃ, θα νομίση ὅτι ὄχι μόνον δέν ἐγκληματεῖ, ἀλλ' ὅτι μέ τον φόνον αὐτόν προσφέρει λατρεῖαν εἰς τόν Θεόν. «Ὡς εἰς λατρείας δύναμιν τῆς θεοφιλοῦς τόν καθ' ὑμῶν οἰηθῆναι θάνατον» κατὰ τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας.

Μέ ἄλλα λόγια, τό ἔργον τοῦ διαβόλου πολλάκις διεξήχθη ὑπό τὴν στολὴν τοῦ διακόνου τοῦ Θεοῦ καὶ πολλάκις σφοδροὶ πολέμιοι τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας ἐκάθισαν «εἰς τόν Ναόν τοῦ Θεοῦ», (Β΄ Θεσσ. 2,4). Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μελωδὸς δοξολογικῶς ἐπαινεῖ τόν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, λέγων: «Ράβδω λόγων σου ἱερῶν ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν καὶ ἡλευθέρωσας πιστῶν τάς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης Χριστῷ μελωδούντων Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τόν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἀλλαχοῦ: «Τοῖς ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα ἀπέσβεσας καὶ Χριστόν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε. Ὅθεν στέφος ἐδέξω ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου».

Αὐτός οὗτος ἀγαπητοί μου εἶναι καὶ σκοπὸς τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, νὰ μᾶς καταστήσῃ ἀξίους τοῦ στέφους τῆς ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου καὶ νὰ μᾶς κατατάξῃ πρὸς λιμένα σωτήριον καὶ πρὸς φῶς τό ἀνέσπερον τῶν Ἀγίων. Τοῦτο ἀπαιτεῖ νηστεῖαν, προσευχὴν ἀδιάλειπτον καὶ κάθαρσιν τῶν διανοιῶν ἡμῶν, τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μελῶν. Διὸ καὶ ὁ Θεῖος Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε·», (Α΄ Κορινθ. 16,13). «Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι», (Κολοσ. 4, 2,5).

Ἴκετεύσωμεν τόν σήμερον τιμώμενον Ἅγιον Γεώργιον καὶ μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεῖς ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν ἀνδρείως κατέβαλες ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος τὴν ἀθείαν πᾶσαν εἰδώλων διήλεγξας καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον τῇ πίστει ἐστήριξας· ὅθεν ἐπαξίως τοὺς τῆς νίκης στεφάνους ἀθλήσας ἀπέλαβες ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου, ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δρῆσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου , Ἀμήν».

καὶ ἔχοντα οὕτως ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/11/16/2822>

Εὐθύς μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ὁ Καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος προσέφερεν ἀφέψημα καὶ γλυκίσματα εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καὶ τὸν λαόν εἰς τὸ ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας ἡγουμενεῖον, περὶ τὴν μεσημβρίαν δέ παρετέθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως τράπεζα εἰς τὸν «Νάντι» - Ὅμιλον τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν, εἰς τοὺς ἱερεῖς, εἰς τοὺς Πρέσβεις τῶν Ὁρθοδόξων κρατῶν καὶ ἄλλους ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου, παρουσία τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως Ρέμλης κ. Ἀβίβ Βάσερμαν καὶ τῆς πρώην Χριστιανῆς βουλευτοῦ, κας Νάντια Χέλουμε καὶ ἐκπροσώπου τῆς Ἰσλαμικῆς Κοινότητος τῆς Ρέμλης.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς συνδαιτυμόνας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ, ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/11/16/2821>

καὶ προσέφερεν χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κοινότητος καὶ τῶν Προσκόπων τῆς πόλεως τῆς Λύδης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/WQhwDhVGbHI>

